Quinimò nec vitari quidem poteſt, quin agnoſcantur à quibuſdam fratres & filij, & patres & matres. nam per ſimilitudines natorum ad parentes, neceſſarium eſt vt fidem recipiant de ſeſe inuicem. Quod tradunt ſcriptores quidam populi ſuperioris Libyæ euenire. Habere enim mulieres communes, filios tamen partiri inter ſe ſecundum ſimilitudines. Sunt enim mulieres quædam, & animalia, eeu equi & boues, quorum ea natura eſt, vt ſimillimos genitoribus edant fœtus, vt equa illa apud Pharſaliam, Iuſta nuncupata.

CAPVT IIII.

ET præterea huiuſmodi moleſtias non facilè erit vitari ab iis qui eam ſtatuunt communitatem: puta, plagas & neces partim voluntarias, partim inuoluntarias, & rixas, & iurgia, quę nefas eſt committere aduerſus parentes & propinquos, magis quàm aduerſus extraneos. Sed frequentius illa euenire neceſſe eſt, vbi ignorant quàm vbi ſciunt. & ea ſi contingant, à ſcientibus expiari debito modo poſſunt, ab ignorantibus verò non poſſunt. Illud etiam abſurdum, quòd qui filios communes fecerunt, coire ſolum amantes vetuerunt, amare verò non vetuerunt: nec alios vſus, quos eſſe patri ad filios, & fratri ad fratrem, omnium deformiſſimum eſt, cum & amare ſolum. Abſurdum etiam non aliam ob cauſam coitionem illorum vetuiſſe, niſi quia nimia voluptas inde fit prouentura: ſed quia pater ſit, aut filius, aut fratres ob eam rem nihil putare referre. Videtur autem magis prodeſſe, vt agricolis communes ſint mulieres & filij, quàm cuſtodibus. minus enim erit amicitia, ſi communes ſint nati & mulieres. enimuerò tales ſint quibus imperantur, oportet, quo ipſi pareant imperio, nec res nouas in ciuitate moliantur. Penitus autem contrarium eueniat neceſſarium eſt ex huiuſmodi lege, quàm ea quorum cauſa optimas leges eſſe oportet, & quàm id cuius gratia Socrates cenſet ita inſtituendum de natis & mulieribus. Amicitiam enim putamus maximum eſſe bonum ciuitatibus. nam ſic minimè ſeditionibus agitabuntur. Et vnam eſſe ciuitatem laudat maximè Socrates: quod & videtur, & ipſe inquit eſſe amicitiæ opus, vt in amatoriis ſermonibus ſcimus dicentem πειθόμενος νόμοις αἰτίοις γίνεσθαι, καὶ δι' ἣν αἰτίαν ὁ Σωκράτης οὕτως οἴεται δεῖν τάττειν τὰ περὶ τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας. φιλίαν τε γὰρ οἰόμεθα μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν τῆς πόλεσιν· οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα στασιάζοιεν. καὶ τὸ μίαν εἶναι τὴν πόλιν ἐπαινεῖ μάλιστ' ὁ Σωκράτης· ὃ καὶ δοκεῖ, κἀκείνος εἶναί φησι, τῆς φιλίας ἔργον· καθάπερ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς ἴσμεν λέγοντα τὸν Ἔρω-

A οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ διαφυγεῖν δυνατὸν, τὸ μὴ πινὰς ὑπολαμβάνειν ἑαυτοῦ ἀδελφοὺς τε καὶ παῖδας, καὶ πατέρας καὶ μητέρας· καὶ γὰρ τὰς ὁμοιότητας αἱ γίνονται τοῖς τέκνοις πρὸς τοὺς γνωρίσαντας, ἀναγκαῖον λαμβάνειν παρὰ δηλόνων τὰς πίστεις· ὅθεν φασὶ καὶ συμβαίνειν τινὲς καὶ τὰς τῆς γῆς παρείσδους παραγραπτουμένας· ἔστι γάρ τι καὶ αὐτὸ Λιβύας κοινὰς τὰς γυναῖκας. τὰ μὴν τοι γινόμενα τέκνα διαφέειν καὶ τὰς ὁμοιότητας. εἰσὶ δέ τινες καὶ γυναῖκες καὶ καὶ δηλόνων ζώων, οἷς ἵπποι καὶ βόες, ἃ σφόδρα πεφύκασιν ὅμοια ἀποδιδόναι τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν, ὥσπερ ἡ ἐν Φαρσάλῳ καλουμένη Δικαία ἵππος.

B

Κεφάλαιον ζ.

Ἔτι δὲ καὶ τὰς τοιαύτας διεκβολὰς ἐκ ῥᾴδιον ἀλλαχοῦ τοῖς ταύτην κατασκευάζουσι τὴν κοινωνίαν, οἷον αἰκίας, καὶ φόνους, τοὺς μὲν ἑκουσίους, οἷον δὲ ἀκουσίους, καὶ μάχας, καὶ λοιδορίας· ὧν οὐδὲν ὅσιόν ἐστι γίνεσθαι πρὸς πατέρας καὶ μητέρας, καὶ τοὺς μὴ πόρρω τῆς συγγενείας ὄντας, ὡσπερ πρὸς τοὺς ἀπωτέρω· δηλὰ καὶ πλεῖον συμβαίνειν ἀναγκαῖον ἀγνοούντων, ἢ γνωριζόντων· καὶ γενομένων, καὶ μὴ γνωριζόντων ἐνδέχεται τὰς νομιζομένας γίνεσθαι λύσεις, καὶ ἔτι, μηδεμίαν. ἄτοπον δὲ καὶ τὸ κοινοὺς ποιήσειν τοὺς υἱεῖς, τὸ συνιέναι μόνον ἀφελεῖν καὶ ἐργόντων, τὸ δ' ἐρᾶν μὴ κωλύσειν, μηδὲ τὰς χρήσεις τὰς δηλὰς, ἃς πατὲρ πρὸς υἱὸν ἔτι πάντων ἐστὶν ἀπρεπέστατον, καὶ ἀδελφὸν πρὸς ἀδελφόν. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐρᾶν μόνον. ἄτοπον δὲ καὶ τὸ τὴν συνουσίαν ἀφελεῖν, δι' ἣν μὴν μὴ αἰτίαν μηδεμίαν, ὡς λίαν δὲ ἐκχεῖ τῆς ἡδονῆς γενομένης· ὅτι δὲ ὁ μὲν πατὴρ, ἢ υἱὸς, οἱ δ' ἀδελφοὶ δηλόνων, μηδὲν οἴεσθαι διαφέρειν. ἔοικε δὲ μᾶλλον τοῖς γεωργοῖς ἔτι χρήσιμον τὸ κοινὰς ἔτι τὰς γυναῖκας, καὶ τοῖς παῖδας, ἢ τοῖς φύλαξιν. ἢ ἔστιν δὲ ἔσται φιλία, κοινῶν ὄντων καὶ τέκνων, καὶ καὶ γυναικῶν. δεῖ δὲ τοιούτοις ἔτι τοῖς ἀρχομένοις πρὸς τὸ πειθαρχεῖν, καὶ μὴ νεωτεριζειν. ὅλως δὲ συμβαίνειν ἀνάγκη τοὐναντίον διὰ τὸν τοιοῦτον νόμον, ὧν ἕνεκα τοῖς ὀρθῶς

C

D

E

F